
Σύνδεσμος για τὰ Δικαιώματα τῆς Γυναίκας Θεσσαλονίκης

Ὁ Σύνδεσμος Θεσ/νίκης ιδρύθηκε στὶς 3 Μαρτίου 1976. Οἱ πρῶτες ἐκλογές ἔγιναν τὸ Νοέμβριο τοῦ 1977, καὶ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐξελέγη ἡ νομικὸς κ. Φρόσω Πανοπούλου, μὲ ἀντιπρόεδρο τὴν γιατρὸ Τιτίνα Ἀσημινάρη.

Ἡ πιὸ σημαντικὴ ἐκδήλωση τῆς περιουῆς χρονιάς ἦταν μιὰ δημόσια συζήτηση μὲ ἀφορμὴ τὴν προετοιμασία τοῦ «Ἐτους τοῦ παιδιοῦ» καὶ μὲ θέμα «Ὁ ρόλος τῆς μητέρας καὶ τοῦ πατέρα σήμερα» στὴν αἴθουσα τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Στὴ συζήτηση πῆραν μέρος ὡς εἰσηγητὲς οἱ Ἀλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, καθηγήτρια ἐγκληματολογίας ΠΑΣΠΕ, Ἀθηνᾶ Πέντζου-Δαπόντε, ὑφηγήτρια βιολογίας τοῦ Παν. Θεσ/νίκης, Β. Φίλιας, καθηγητὴς κοινωνιολογίας ΠΑΣΠΕ, Α. Μιχαηλίδης-Νουάρος, καθηγητὴς Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης, Ἀθηνᾶ Βαγενᾶ, πρόεδρος τοῦ συνδέσμου Λάρισας καὶ Αἰκατερίνη Ἀσημινάρη-Χατζηγεωργίου, ἀντιπρόεδρος τοῦ συνδέσμου Θεσ/νίκης.

Προλογίζοντας, ἡ κ. Μαραγκοπούλου εἶπε ὅτι ὁ σύνδεσμος εἶχε τὴν πρωτοβουλία νὰ μετατρέψει τὴ γιορτὴ τῆς γυναίκας σὲ γιορτὴ γονέων, γιατί σήμερα ἔχουν ἀλλάξει οἱ ρόλοι τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας, ἀπὸ κοινωνιολογικῆς, ψυχολογικῆς καὶ οἰκονομικῆς πλευρᾶς. Καὶ ἀπ' τὴν πολιτεία ἐπίσημα γίνονται τροποποιήσεις τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου, ὥστε νὰ ἀλλάξουν οἱ παραδοσιακοὶ αὐτοὶ ρόλοι. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἀπαιτεῖται μιὰ γιορτὴ καὶ γιὰ τοὺς δύο γονεῖς. Ἡ κ. Δαπόντε μίλησε γιὰ τὸ ρόλο τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας στὴ γέννηση τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ βιολογικῆς πλευρᾶς. Τόνισε ὅτι ἡ συμβολὴ καὶ τῶν δύο εἶναι ἴδια, καὶ ὅτι ἡ παλιά θεωρία, ὅτι ὁ ἄνδρας γεννᾷ καὶ ἡ γυναίκα τίκτει, εἶναι ξεπερασμένη. Τὸ ἴδιο ποσοστὸ κληρονομικότητας ὑπάρχει καὶ ἀπ' τὸν ἄρσενικό καὶ ἀπ' τὸν θηλυκὸ φορέα. Μόνο ὁ καθορισμὸς τοῦ φύλου ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικά ἀπ' τὸν ἄνδρα.

Ὁ κ. Μιχαηλίδης-Νουάρος μίλησε γιὰ τὸν ρόλο ποὺ παίζει στὸν ἐσωτερικὸ κόσμο τοῦ παιδιοῦ ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα. τὸ ἀγόρι, διευκρίνησε ὁ ὁμιλητὴς, ταυτίζεται συνήθως μὲ τὸν πατέρα, ἐνῶ τὸ κορίτσι διαλέγει ὡς πρότυπο τὴ μητέρα. Ἀργότερα δημιουργοῦνται ἄλλα πρότυπα. Ἡ εἰκόνα τοῦ κόσμου ὅπως τὸν βλέπει τὸ παιδί μέσα στὴν οἰκογένεια, βασίζεται στὴν ταύτιση αὐτῆ. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη ἀπὸ πρὶν νὰ διαλέξει τὸ παιδί τὸ σωστὸ πρότυπο, αὐτὸ ποὺ τοῦ δίνει σιγουριά. Γι' αὐτὸ στὴν ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ πρέπει νὰ ὑπάρχει κοινὴ πολιτικὴ. Κι' ἔχει μεγάλη σημασία ἡ συμβολὴ καὶ τῶν δύο γονέων στὴν ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ γιὰ τὴν μετέπειτα διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα του.

‘Ο κ. Φίλιας αναφέρθηκε στους καινούργιους ρόλους τῶν δύο γονέων, ὅπως διαμορφώθηκαν σήμερα. Παραδοσιακά ὁ ἄνδρας ἐκπροσωποῦσε στὴν ἀστική οἰκογένεια τὴν ἀποτελεσματικότητα, τὴν ἀπόδοση, τὸν ἐξωτερικὸ κόσμο, τὴν αὐστηρότητα, τὴ σκληρότητα. Πάνω σ’ αὐτὸ τὸ ἀνδρικό πρότυπο στηρίχθηκε ἡ ἀρρενοκρατική κοινωνία, ἡ ὁποία κυριάρχησε γιὰ πολλὰ χρόνια. Στὴν κοινωνία αὐτή, ἡ γυναίκα ἐκπροσωποῦσε τὴν καθημερινότητα, τὴν ἐξαρτηματικότητα ἀπὸ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀσφάλεια, σὲ κλειστὸ κύκλο. Οἱ οἰκονομικὲς ρίζες τῆς κατανομῆς αὐτῆς ἦταν ἡ μονοπώληση τῆς ἰδιοκτησίας τῶν μέσων παραγωγῆς. ‘Ο ἄνδρας εἶχε τὴν οἰκονομικὴ διαχείριση καὶ ἦταν ὁ ἐπιχορηγὸς τῆς οἰκογένειας. Εἶχε ἔτσι καὶ τὴν ἀπόλυτη κυριαρχία. Πάνω σ’ αὐτὲς τὶς ἀπόψεις στηριζόταν καὶ ἡ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν. ‘Ο ἄνδρας ἦταν ἀνώτερος, ἐνῶ ἡ γυναίκα κατώτερη. ‘Απὸ ἀποψη παιδαγωγικὴ εἶχαμε ἀναπαραγωγὴ μοδέλων, πάνω στὰ ὁποῖα στηριζόταν ἡ κοινωνικὴ ὀργάνωση. ‘Η τεράστια πρόοδος ἐντάσσει τὴ γυναίκα στὴν εὐρύτερη κοινωνία. ‘Απὸ τὴ στιγμή πού οἱ γυναῖκες ἄρχισαν νὰ ἐργάζονται, ἄρχισαν δηλαδὴ νὰ ἀποκοτῶν τὴν οἰκονομικὴ τους ἀνεξαρτησία, θέμα πολὺ βασικὸ γιὰ τὶς σχέσεις τῶν δύο φύλων, ἄλλαξαν καὶ οἱ ρόλοι στὴν οἰκογένεια.

Τὴ στιγμή αὐτή, κατέληξε ὁ ὀμιλητής, βρισκόμαστε σὲ μιὰ μεταβατικὴ περίοδο, ὅπου ἡ γυναίκα κερδίζει τὴν αὐτονομία της, ἐνῶ ὁ ἄνδρας πιστεύει ὅτι χάνει τὸν ἀνδρισμὸ του. Καὶ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ φθάσουμε στὴν πλήρη ἰσότητα τῶν ρόλων, ὥστε καὶ οἱ δύο γονεῖς νὰ ἔχουν τὶς ἴδιες εὐθύνες μέσα στὴν οἰκογένεια.

‘Η κ. ‘Αθηνᾶ Βαγενᾶ, μίλησε γιὰ τὸ ρόλο τῆς γυναίκας στὴν οἰκογένεια καὶ τὴν κοινωνία σήμερα. ‘Η ἐξωτερικὴ ἐργασία τῆς γυναίκας εἶναι ἀπαραίτητη σήμερα. Οἱ ἄνδρες ἀρχίζουν τώρα νὰ ἔχουν μεγαλύτερη ἐκτίμηση γι’ αὐτὰ πού μποροῦν νὰ πετύχουν οἱ γυναῖκες, κι’ ἐδῶ βρῖσκεται τὸ κλειδί γιὰ τὴ διαμόρφωση τῶν σχέσεων.

Τέλος ἡ κ. Χατζηγεωργίου μίλησε σὰ μάνα καὶ σὰ σύζυγος γιὰ τὰ προβλήματα τῆς οἰκογένειας.